

~~בדרך כלל~~, כל מעש"נים בפרט ו'ח'י' ומא'ו'ת' כאלה

באים לשלוח ג'ן וברכות שקבלו ו'ג'נים מ'ד'ק'ג' עם וברכות
למשפטים קבלו מ'ש'ת' רב'נו ע"ה, המוקף של השואה ב'י"ב א'
אמה כל לבט ק'ב'ל' את הברכה הספציפית לק'ב'ל'. ומה
המשמעות למשפחה מכך.

נצייר לשמוע סוף השואה - למה יצ'ק'ב' ^{אג'י'ל'} ב'יר'ק' ? למה
משני רב'ני' ב'יר'ק' ?

הרי אנו רואים את זה כטבעי - מברכים!

האם מברך את ה'ג'נים באיז'ן לעת.

הכ'ת'נים מברכים כל בוקר את כלל י'ש'ק'ו'ן.

ה'ה'ור'ים מברכים את ה'ב'ן או ה'בת בלעד' ה'י'ת'ו'נה' שלו.
טבעי.

רוצים שיה'יה טוב ז'י'ז'ים שלנו.

אבל למה ?

הרבוי מקראין ה-I, ר' אהרן העזר (1772-1774):

מוצט"ף אהר, גסא כי ידעך - אהר מחס"ו - דברך אומא -

תק כזי השמה, דג"א נלגאי צמת עם פנוה ופניחה ~~אל~~ השלמן.
ניכ"י אקח רפוא, התפ"ף אומא, טמר ~~אל~~ דעתיגלט רבה אה כבוכב
צמת אומא וויתפ"ל זאכוד מטמני.

נחסי"ז, שישג מטמ, נסתכל בכל תקודה שרה' של אלה. הוא

החשיב גמ"ז אה הרב' זמלאך, אך מטמנה לרה נכנסה לו זכאש.

פניו, הרב' של' וולג כאן ואוכל גפוא כמו כל אהר. אנחנו שלחנו

אוכל'ם גפוא'ם, שלחנו אומרי'ם ברכות. אהמך, הרב' אומא אומה

בנותליבות רבה יומם מטמני, אך גע'קי אנו צומ'ם לנו ללה.

הרב' נבתי'ן במטמנה של נחסי"ז ופניו אלו.

"גמ"ז ז' ר' ידעך" אמר. "מה גאמך ההגבל בינינו. אמה אוכל

גפוא, גס אנו אוכל גפוא. ~~אל~~ אמה אומ ברכות, ואם אנו

אז', מה הלחן בינינו?"

אנוני ר' ידעך - בהתב"ש לא לאלה - אהמך גס אנו

אשבת' אל שאלה לו."

"אסביר לך", אומר ר' אהרן.

"כלאן קח גבורך, אנו נסתכל מסב"ב ורואה אה ~~ה~~ הלח'ם

פניא'מ'ם גמ"ז; אנו נבתי'ן בני'ם ונפראת של קורא העולם

כאן בעולמא. "מה רבו לעלך ה'..." אנו כל-כך נחמל

לאנו כוזבי דברך אומא גמך פ'י'א'ה לאנו גל. אך לא אומרי'ם

אה שם ה' דבטלה, אז' אנו ציכך תקחת רפוא כז' ש'ה'נ'

ז' אל מה זכע"ז אה כבוכב.

(2)

כשאתה קם בבוקר, בין השעות הירושלמיות שלך יש לך יום יציב. זה אומר כי הילוף. אתה היית רוצה לאכול, אבל יודע אתה שלא אוכלים מבלי להקדיש קודם-ט את הברכה העמלית. אז אתה זוקף תמו, מברך ואוכל אתה.

כאן הוהביל ג'נינו:

אתה ~~לפני~~ אומר ברכה כדי למנוע לאכול את התפוח. לאילו את אוכל תמו כדי לאוכל זומר ברכה.

ה' ברא את העולם לכבודו.

ה' ברא אתנו לכבודו.

ה' נתן לנו בנים ומצפה מאיתנו שתתנו אותם לברך אותם.

יותר מאשר העלם רוצה חינוך, יסרה רוצה אינטיק. יותר מאשר הגנים רוצים חקל ברכה, רוצים אנו לברך אותם.